CURTEA DE APEL BĂLŢI

Dosarul nr. 4r-183/2024 Judecătoria Bălți sediul Central
Judecător: Andrei Guțu

D E C I Z I E
în numele Legii

26 martie 2024 **mun. Bălţi**

Colegiul Penal al Curții de Apel Bălți
În componență:
Președintele completului, judecătorul Ion Talpa
Judecători Oxana Mironov și Svetlana Șleahtițki

a examinat în ordine de recurs, recursul agentului constatator din cadrul Direcției de patrulare ,, Nord,, a INSP, comisar Frecăuțan Alexandru, declarat împotriva hotărârii judecătoriei Bălți sediul Central din 31 ianuarie 2024, în cauza lui Andrei Gumeniuc în comiterea contravenției prevăzute de art.238 alin. (3) Cod contravențional,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin decizia asupra cauzei contravenționale seria D01 nr. 571057 din 05.01.2023, întocmită de către reprezentantul agentului constatator din cadrul Direcției Patrulare Nord, Alexandr Frecăuțan, Gumeniuc Andrei a fost sancţionat cu amendă în mărime totală de 30 unităţi convenţionale, echivalentul a 1500 lei și 4 puncte de penalizare în baza art. 238 alin. (3) Cod contravențional, reţinându-se că contravenientul că la *05.01.2023 ora 10:05, aflându-se în mun. Bălţi, str. Ştefan cel Mare 1, conducând automobilul model Mercedes, n/î CPD 180, nu a cedat trecerea la pieton care traversa pietonala regulamentar la trecerea de pietoni nedirijată, prin ce a ignorat prevederile pct. 11 lit. f) al Regulamentului circulaţiei rutiere*.

Manifestându-și dezacordul cu tragerea la răspunderea contravențională și pledând nevinovat, Gumeniuc Andrei la 17.01.2023, a contestat decizia asupra cauzei contravenționale din 05.01.2023, solicitând admiterea contestației.

În motivarea contestației a invocat faptul că, la 05.01.2023 lucra ca șofer de microbuz pe ruta „Gîrbova-Bălți-Gîrbova”, la ora 10:00, a mers la stația de autobuze din or. Bălți pentru a debarca pasagerii.

După ceva timp, un bărbat în uniformă de polițist s-a apropiat de el și s-a adresat în limba română. Ca răspuns la declarația sa că nu vorbește limba română, colaboratorul poliției în limba rusă i-a cerut să prezinte actele pentru verificare, ceea ce a și făcut.

După ceva timp, colaboratorul poliției a venit din nou și i s-a adresat în limba română. Ca răspuns la cea de-a doua afirmație a sa că nu vorbește în limba română, a început să îl insulte și să îl umilească în rusă, în special, i-a zis să părăsească teritoriul Moldovei, din moment ce nu vorbește româna.

De asemenea, colaboratorul poliției i-a zis să ia o armă și să mergă să apere Ucraina. Astfel, în opinia contestarului prin cele relatate supra de către colaboratorul poliției a fost încălcate prevederile art. 3 CEDO. Totodată, menționează faptul că, de către agentul constatator la întocmirea deciziei asupra cauzei contravenționale seria D01 nr. 571057 din 05.01.2023 au fost comise un șir de încalcari a legislatiei contraventionale, respectiv agentul constatator a întocmit deciziei asupra cauzei contravenționale fără a-i fi explicate drepturile și obligațiile ultimului, nu i-a fost asigurat dreptul la interpret deși ultimul a solicitat să fie asistată de interpret, fiind vorbitor de limbă rusă.

Fiind investită cu examinarea cauzei în fond, prin hotărârea judecătoriei Bălți sediul Central din 31 ianuarie 2024, s-a admis din alte motive decât cele invocate contestația depusă de cet. Gumeniuc Andrei privind decizia asupra cauzei contravențional. Procesul contravenţional în privinţa lui Gumeniuc Andrei s-a încetat din motivul prescripției răspunderii contravenţionale, cu anularea deciziei asupra cauzei contravenționale din 05.01.2023, de aplicare a sancțiunii în temeiul art. 238 alin. (3) Cod contravențional.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, agentul constatator din cadrul direcției de patrulare ,, Nord,, a INSP, comisar Frecăuțan Alexandru a declarat recurs împotriva acesteia, solicitând repunerea în termenul de examinare a recursului, admiterea lui, casarea soluției instanței de fond cu remiterea cauzei la rejudecare în aceiași instanță în alt complet de judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța de fond examinând cauza contravențională nu a ținut seama de toate aspectele importante pentru soluționarea justă a cauzei și incorect a concluzionat despre necesitatea încetării procesului contravențional.

La data de 04 martie 2024, prin încheierea Curții de Apel Bălți, prin prisma art. 471 alin. (1) Cod contravențional, s-a comunicat participanților la proces că, recursul se judecă fără prezenţa părţilor la proces, tot odată în vederea examinării cauzei sub toate aspectele procedurale, prin esența art. 471 alin. (2) Cod Contravențional, sa comunicat subiecților vizați în speță posibilitatea de a depune referință asupra recursului formulat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți sediul Central din 31 ianuarie 2024, respectiv până la data examinării cauzei careva

referință în sensul dat nu a parvenit, astfel instanța de recurs a considerat posibil examinarea cauzei în baza materialelor prezente la dosar.

Verificând termenul declarării recursului în raport cu dispoziția art. 468 alin. (1) Cod contravențional, Colegiul în corespundere cu art. 473 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, va dispune respingerea lui ca fiind tardiv, din următoarele considerente:

În motivarea soluției adoptate Colegiul reține, declararea tardivă a recursului de către organului extrajudiciar declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți sediul Central din 31 ianuarie 2024, or acesta a fost depus după expirarea termenului stabilit de lege pentru contestare, fără o motivarea plauzibilă a temeiurilor de fapt al omiterii lui.

În argumentarea concluziei formulate pe caz, Colegiul penal reţine, că potrivit art. 468 alin. (1) Cod contravențional ce este o normă imperativă, termenul de declarare a recursului este de 15 zile de la data pronunțării hotărârii, excepție, în corespundere cu norma art. 469 alin. (1) Cod contravențional, făcând cazurile când întârzierea a fost determinată de motive întemeiate sau de neinformarea participantului la proces, care nu a fost prezent la judecarea cauzei și nici la pronunțarea hotărârii, necunoscând despre adoptarea acesteia.

Tot odată, dispozițiile art. 463 alin. (1) Cod contravențional stipulează, că în cel mult 3 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești, copia de pe ea se remite părților, care n-au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale și, la cerere celor prezente, faptul expedierii consemnându-se în dosar.

Nici una din aceste împrejurări nu poate fi reținută cazului din speță, or potrivit datelor din dosar, la data 05.02.2024, instanța de fond prin intermediul poștei electronice a remis în adresa autorității publice copia de pe hotărârea adoptată (f.d. 57) fiind în acest sens recepționată imediat în ziua următoare, adică la data de 06.02.2024 (f.d.64), pe când recursul propriu-zis a fost depus la data de 26.02.2024 (f.d.59), adică peste termenul legal de contestare.

Distinct de cele menționate, instanța de recurs relevă că, recurentul/agentul constatator din cadrul direcției de patrulare ,, Nord,, a INSP, comisar Frecăuțan Alexandru considerând că recursul este depus peste termen, a solicitat repunerea lui în termenul legal de contestare, însă în susținerea temeiniciei cerinței de repunere în termenul de atac nu a invocat careva motive obiective în sensul solicitat.

Or, careva date obiective referitor la imposibilitatea reală de a ataca în termen soluția judecătorească, ce ar permite repunerea termenului de atac, n-au fost anexate la soluționarea lui în recurs.

Prin urmare, Colegiul penal ține a menționa că, dreptul de acces la un tribunal nu este un drept absolut. Acesta poate fi limitat. Limitările accesului la un tribunal

trebuie să fie prevăzute de lege, să urmărească un scop legitim şi să fie proporţionale, pentru a nu fi afectată însăşi esenţa dreptului. Această afirmaţie este valabilă şi pentru normele de natură procedurală care stabilesc termene în interiorul cărora persoanele ar putea formula o contestaţie (Marc Brauer v. Germania, 1 septembrie 2016, § 36)

În același timp, jurisprudența CEDO presupune faptul că, folosirea termenelor limitative priveşte asigurarea bunei-administrări a justiţiei şi respectarea, în special, a principiului securităţii juridice. Durata termenului este o chestiune în privinţa căreia statul dispune de o marjă de apreciere. De principiu, instituirea unor termene scurte (e.g. de cinci, de şapte sau de zece zile) pentru formularea unei contestaţii nu ridică, per se, o problemă în baza articolului 6 § 1 din Convenţia Europeană (a se vedea Mamikonyan v. Armenia, 16 martie 2010, § 29; Marc Brauer v. Germania, 1 septembrie 2016, § 36)

În baza celor expuse, instanța de recurs ține a sublinia faptul că, odată ce organul extrajudiciar nu a binevoit de așI asuma realizarea efectivă în termenul legal a dreptului la acces liber la justiție, incidente în prezenta speță vor fi prevederile art. 230 alin. (2) Cod pr. penală, potrivit cărora, dacă pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, *nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual şi nulitatea actului efectuat peste termen*.

În atare împrejurări, în lipsa argumentelor întemeiate ce ar motiva omiterea termenului de atac, recurentul neinvocându-le, Colegiul conchide că necesitatea respingerii recursului formulat de organul extrajudiciar ca fiind tardiv, fapt ce nu implică soluționarea temeiniciei argumentelor formulate de el.

În corespundere cu art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod contravențional, Colegiul penal,

D E C I D E :

Recursul agentului constatator din cadrul Direcției de patrulare ,, Nord,, a INSP, comisar Frecăuțan Alexandru, declarat împotriva hotărârii judecătoriei Bălți sediul Central din 31 ianuarie 2024 în cauza lui Andrei Gumeniuc în comiterea contravenției prevăzute de art.238 alin. (3) Cod contravențional, se respinge ca fiind tardiv.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului **Ion Talpa**
Judecători: **Oxana Mironov**
Svetlana Șleahtițki